№ 173. Wtorek 29. Lipca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na pogorzelców)

Na wsparcie pogorzelców w Mielcu wpłynęło w drodze składki: Do urzędu powiatowego w *Myślenicach* 10 zł. 64 c.; do urzędu powiatowego w *Dąbrowie* 12 zł. 70½ c., a do urzędu powiatowego w *Tłumaczu* 10 zł. 45 c. w. a., i pieniądze te odesłano już przełożonemu obwodu tarnowskiego.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 21. lipca r. b. nadać najłaskawiej radcy rządowemu i profesorowi uniwersytetu wiedeńskiego Drwi *Józefowi Hyrtl* w uznaniu znakomitych zasług jego w dziedzinie anatomii — tytuł i charakter radcy nadwornego z opuszczeniem tax.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 18. lipca r. b., przychylając się do prośby właściciela dóbr *Teodora hrabi Falkenhain* i jego kolegów, zezwolić na przygotowawcze kroki ku założeniu towarzystwa agronomicznego na Szląsku podług przedłożonych statutów.

Część nieurzędowa.

Lwów, 29. lipca. W onegdajszym numerze pisma naszego zamieściliśmy odpowiedź hr. Bernstorffa na propozycyę względem przystąpienia Austryi do związku celnego. Jest ona odmowna, stanowczo i bezwzględnie odmowna. Jako pierwsza i główna przyczyna odmowy podana jest konieczność dotrzymania danego słowa, a zatem wypełnienie zobowiązań z traktatu z Francyą zawartego wypływających, z tem wszelako wyraźnem oświadczeniem, iż nawet gdyby traktat ten zawarty nie był, to jednak Prusy nie wchodziłyby nadal w żadne układy na zasadzie taryfy dotąd w związku celnym obowiązującej, bo taryfa ta już się przeżyła i ustąpić musi nowemu prawodawstwu celnemu, na wcale odmiennych zasadach opartemu. Prusy zaś pod tym względem zupełną wolność działania zachować sobie muszą, dla tego żadnych układów na przyszłość zawierać nie mogą. Taka jest w krótkich słowach treść depeszy hrabiego Bernstorffa.

W rozbiorze i ocenieniu powyższej argumentacyi trudno zaiste przeminąć milczeniem, iż pruski minister spraw wewnętrznych, kładąc tak wyraźny nacisk na konieczność dotrzymania danego słowa, obowiązek ten jedynie do Francyi stosuje, a zupełnie zapomina o układzie nierównie wcześniejszej daty z Austryą zawartym, względem którego *dane słowo* niemniej dotrzymane być winno. Bo przecież w konwencyi z dn. 19. lutego 1853 r. zastrzegła sobie Austrya jak najwyraźniej wolność przystąpienia do związku celnego, w terminie do dnia 1. stycznia 1865 roku; Prusy w imieniu tegoż związku zastrzeżenie to na korzyść Austryi stypulowane przyjęły, zastrzeżenie więc takowe obowiązywać ich nie przestało. Zdawałoby się, iż w takiem położeniu rzeczy gabinet berliński nie mógł wchodzić w żadne handlowo - polityczne umowy bez współdziałania Austryi, jako przyszłego domniemanego członka związku celnego, a przynajmniej bez zażądania stanowczej explikacyi, czyli gabinet wiedeński zechce korzystać lub nie z zawarowanej sobie wolności, przystąpienia do tegoż związku. Tak jak rzeczy dziś stoją, po zawarciu z Francyą marcowego traktatu, dotrzymanie słowa Francyi będzie jednoczesnem złamaniem słowa Austryi, nierównie wcześniej danego.

Twierdzenie, jakoby obecna taryfa związku celnego już się przeżyła, nic tu nie dowodzi. Bo rewizya tej taryfy przewidzianą już była w konwencyi w 1853 roku; Austrya nie uchylała się wcale od ponoszenia skutków tej rewizyi. Wolność, jaka Prusy pod względem przyszłego prawodawstwa celnego dla siebie zastrzegają, doprowadzić musi do zupełnego rozbicia związku celnego, co zdaje się być ostatecznym gabinetu berlińskiego zamiarem.

Nie liczne zaiste były głosy, odzywające się w pruskiej izbie deputowanych przeciwko traktatowi z Francyą zawartemu, bo izba traktat ten znaczną większością przyjęła. Lecz fakta w dyskusyi na jaw wyprowadzone usprawiedliwiały az nadto obawę, iż traktat francuski znaczny industryi pruskiej przynieść może uszczerbek, przypuszczenie zaś Austryi do związku celnego wyraźne dla tegoż związku a zatem i dla Prus rokowało korzyści. Traktat z Francyą otwiera zaiste dla przemysłu pruskiego przystęp do rozległego i bogatego kraju, bogatszego jak Austrya, przeczyć tego nie będziemy. Lecz w kraju tym, we Francyi własna industrya na tak wysokim stanęła stopniu, że raczej Prusy wyrobami swemi zalewać może. Krom wyrobów stalowych nadreńskich fabryk, we wszystkich innych rodzajach przemysłowej produkcyi, fabryki francuskie nietylko na równi stoją z pruskiemi, ale je nawet pod niektóremi względami o wiele prześcigły. Kapitał, to główne narzędzie przemysłu, tańszy jeszcze we Francyi jak w Prusiech i w całym związku celnym. Z surowych ziemiopłodów, bez zboża Francya w latach nieurodzaju obejść się nie może. Wina zaś reńskie żadnego nie znajdą w niej odbytu, bo wywóz własnego wina główną stanowi gałęź handlu francuskiego. Tak więc w traktacie prusko-francuskim wszystkie prawie korzyści są po stronie Francyi. Inaczej wcale rzeczy się mają w razie połączenia się związku celnego z Austryą. Tu większa połowa monarchii jest krajem czysto rolniczym, jeżeli zaś konsumcya wyrobów fabrycznych mniej jest znaczna jak w bogatej Francyi, to znów prowincye te własnych fabryk wcale nie mają. A nawet w Austryi samej, Czechach i Morawie jedne tylko fabryki wełnę wyrabiające mogą iść o prym z wszelkiemi wyrobami całego świata; pod każdym innym względem nie stanęły jeszcze na równi z fabrykami związku celnego. Zresztą kapitał droższy nierównie w Austryi jak w krajach do związku celnego należących, a niedostatek pod tym względem czuć się dający, stoi na zawadzie silnemu rozwojowi austryackiego przemysłu. Słowem te wszystkie korzyści zdają się być po stronie Prus i związku celnego.

Trudno zatem przypuścić, ażeby względy jedynie handlowe spowodowały obecną politykę gabinetu berlińskiego. Zdaje się, że inna wcale myśl na dnie jej leżeć musiała. Jeden z dzienników pruskich *Gazeta Szląska* tłumaczy postępowanie Prus chęcią odwetu za przeszkody, hegemonistycznem w Niemczech dążeniom ich stawiane. Nie wdając się w głębsze polityczne kombinacye, wyznać wszelako musimy, iż ze stanowiska czysto handlowego postępowanie Prus trudneby było do wytłumaczenia.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 27. lipca. (Nowiny dworu.) Cesarzowa Jej Mość wedle ostatnich doniesień z Possenhofen, przedsięwzięła w towarzystwie Królowej neapolitańskiej wycieczkę do Mnichowa. Królowa neapolitańska ma udać się do Zürichu. Stan zdrowia Cesarzowej Jej Mości jest zupełnie pomyślny, nie masz już prawie ani śladu dawniejszej choroby.

Namiestnik hrabia Chorinsky udał się dzisiaj do Berna a powróci w poniedziałek; Judex Curiae hrabia Apponyi udał się do Pressburga. Siedmiogrodzki kanclerz nadworny hrabia Nadasdy zachorował.

Jego Mość Król bawarski Maxymilian z małżonką przybyli 24. b. m. wieczorem do Salzburga i udali się natychmiast w dalszą podróż do Berchtesgaden. W nocy przejeżdżał przez Salzburg Jego cesarzew. Mość Arcyksiążę Rainer w podróży z Wiednia do Mnichowa.

Jego Excelencya minister sprawiedliwości baron Pratobevera zjechał 14. b. m. do wód Fusch (w Pinzgau.)

(Posiedzenia izby deputowanych z 25. lipca.)

Zagaił posiedzenie prezydent Dr. Hein o godzinie 10½ przed południem. Na ławie ministrów zasiedli pp. Schmerling, Lasser i Plener, którego poźniej zastępywali radzcy ministeryalni Bischof i Feistmantel.

Prezydent oznajmił izbie uchwałę izby panów względem spólnych obrad nad ustawą prasową, jako też wybór członków do komisyi mieszanej.

Potem przyszło pod obradę sprawozdanie wydziału finansowego o zmodyfikowanej w izbie panów *ustawie względem opodatkowania konsumcyi wina, moszczu i mięsa.*

Wydział finansowy przyjął wszystkie zmiany izby panów wyjąwszy wzmiankę o wyspach kwarnerskich w tytule ustawy; poczem izba przyjęła wszystkie artykuły projektu podług poprawek izby panów, i uchwaliła ustawę przy trzecim odczytaniu.

Dalej przypadło z porządku dziennego sprawozdanie wydziału finansowego o rubryce *dóbr skarbowych, kniei skarbowych i kniei salinowych.*

Stölze przedstawia przy tej sposobności korzyści kolonizacyi dóbr skarbowych, i domaga się w tym względzie większych ofiar ze strony rządu.

Wnioski wydziału względem przyjęcia do budżetu sumy 4,471.400 zł. jako dochodu z dóbr skarbowych, tudzież sumy 121.000 zł. jako dochodu z dóbr skonfiskowanych — wotowała izba jednogłośnie.

Dwa pierwsze życzenia wydziału: *a)* względem utworzenia samodzielnej ile możności administracyi dóbr skarbowych i zaprowadzenia stosownego systemu dzierżawy, i *b)* względem uregulowania administracyi dóbr oddanych w zastaw bankowi i spieszne wykazanie stosownych do sprzedaży posiadłości — zostały przyjęte bez debaty.

Przy życzeniu *c)* względem osobnego wykazu dochodów z dóbr funduszowych i fundacyjnych w przyszłym budżecie wszczęła się także mowa o funduszu na rozszerzenie miasta, i minister *Lasser*, odpowiadając na wniesioną w tym względzie interpelacyę deputo-

wanego *Mühlfelda* zrobił uwagę, że żądany wykaz co do dóbr funduszowych i fundacyjnych nie należy do budżetu. Poczem izba przyjęła również trzecie życzenie.

Sprawozdawca Hopfen przedłożył jeszcze wniosek wydziału, ażeby dochód ze sprzedanych dóbr skarbowych i kopalni przyjęty został do budżetu w sumie 397.000 zł. Wniosek ten przyjęto bez debaty.

W końcu zdawał jeszcze *Schlegel* sprawę o rubryce *mennictwa*.

Izba wotowała potrzebną na pokrycie tej rubryki kwotę 760.000 zł. i przyjęła wszystkie życzenia wydziału.

Na tem wyczerpał się porządek dzienny, i posiedzenie zamknięto o godzinie 12¼ w południe.

(Posiedzenie izby panów z 26. lipca.) Zagaił posiedzenie książę Karol Auersperg o godzinie 11¾ w południe. Na ławie ministrów zasiadł tylko hr. *Rechberg*.

Uchwały izby względem *budżetu ministerstwa finansów* i *władz kontroli* zostały po raz trzeci odczytane i przyjęte.

Następnie odczytał baron *Lichtenfels* sprawozdanie komisyi politycznej względem *rewizyi regulaminu izby*.

Hrabia *Hoyos* radził przyjąć regulamin bez debaty tak, jak wyszedł z rewizyi komisyi politycznej, przeciwnie książęta *Jablonowski* i *Clary* żądali specyalnej debaty nad każdym paragrafem; ale obadwa te wnioski nie utrzymały się.

Wreszcie zaproponował *prezydent* czytać kolejno wszystkie paragrafy regulaminu, i te, przy których nie wytoczy się żadna debata, uważać już za przyjęte i oddawać więcej pod głosowanie izby. Wniosek ten został przyjęty, i po krótkich rozprawach wotowała izba projekt komisyi bez żadnej zmiany, który też natychmiast po raz trzeci odczytano i ostatecznie uchwalono.

Posiedzenie skończyło się o godzinie 1¾ w południe.

— Tego samego dnia miało być także posiedzenie izby deputowanych, ale do godziny 11tej nie zebrała się przepisana liczba członków, i prezydent Dr. Hein zmuszony był przeto odłożyć posiedzenie na poniedziałek.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu z d. 21. lipca.)

W izbie niższej Mr. S. Fitzgerald użala się, że interesa angielskie w Nowym Orleanie są pozbawione opieki. Anglia, rzekł jest prawie jedynem z mocarstw nadmorskich, które nie ma okrętów wojennych przed Nowym Orleanem. Konzul angielski Mr. Mure znajduje się obecnie w Anglii i jest chory.

Layard odpiera, że nie może dać szczegółowej odpowiedzi, ponieważ kwestyę wniesiono, nie zapowiedziawszy jej poprzednio, jednakowoż zaprzecza, aby rząd nie czuwał nad interesami angielskiemi w Nowym Orleanie. Już dość dawno, jak jeden z angielskich okrętów wojennych otrzymał rozkaz udać się do Nowego Orleanu; wyłuszczać przyczynę, dla której ten rozkaz wykonanym nie został, nie tutaj należy. Wojenny okręt francuski udziela poddanym angielskim wszelkiej potrzebnej pomocy.

Griffith zapytuje pierwszego lorda skarbu, czy prawdziwem jest doniesienie *Pays*, że rząd turecki gotuje się wysłać wojsko do Serbii, czy okręt wojenny turecki do Belgradu przeznaczony, a parowcem austryackim holowany udał się Dunajem w górę, czy rząd angielski pochwala takie postępowanie, i czy prawda, że dnia 16. czerwca wieczorem Basza dowodzący w twierdzy belgradzkiej, prezydent ministrów serbskich, jako też konzulowie Anglii, Francyi, Austryi, Rosyi i Prus podpisali umowę dla wstrzymania kroków nieprzyjacielskich, czy miasto pomimo tego dnia 17. czerwca przez 4 godziny bombardowane nie było, i czy prawda, że konzul angielski wraz z innymi konzulami europejskimi zaprotestował przeciw złamaniu traktatu.

Lord Palmerston odpowiada, że co do pierwszego punktu interpelacyi rząd nie otrzymał żadnej wiadomości. Zdaje mu się, że rząd turecki ma zupełne prawo wysłać wojsko do Serbii, jeśli to uzna za dobre. Wiadomo mu, że istotnie zawarto umowę, aby z cytadeli nie bombardowano miasta, lecz kroki zaczepne ze strony miasta spowodowały chwilowe naruszenie umowy. Rząd nie jest jeszcze dokładnie o tych wypadkach zawiadomiony, zdaje się jednak, że konzulowie usilnego przykładali starania, aby pokój przywrócony został.

Fitzgerald zapytuje, czy rząd nie otrzymał jakich wiadomości, któreby potwierdziły obiegające niedawno pogłoski, że wojska angielskie poniosły w Chinach znaczne klęski. Sir C. Wood odpowiada, że ani jego, ani żaden inny departament wiadomości w tym względzie nie otrzymał.

Francya.

Paryż, 24. lipca. (Poczta paryska.) Biuro Reutera donosi z Vera-Cruz, iż w dniu 14. czerwca Francuzi porazili znaczny korpus meksykański pod dowództwem jenerałów Saragossy i Ortegi przy Cerro di Borga w pobliżu Orizaby. Nazajutrz jenerałowie ci rozpoczęli akta na nowo, ale odparci zostali. Pomiędzy Tegerą a Vera-Cruz krążą liczne bandy gerilów. Transporta francuskie z Vera-Cruz do Orizaby pod eskortą idące, często stają się łupem Mexykanów. W Orizabie jest przeto wielki brak żywności.

Patrie donosi, iż potwierdza się wieść o zamierzonem przez Garibaldego wylądowaniu na terytoryum rzymskiem. Sześć statków wojennych wypłynęło z Tulonu dnia 24. lipca do Civitavechia. Statki te strzedz mają wybrzeży rzymskich, i nie dopuścić wylądowania Garibaldianów. Ze strony sądu jen. Montebello właściwych już użył środków ostrożności.

„Constitutionell“ powstaje gwałtownie przeciwko żądaniu Austryi, przyłączenia do związku celnego. Dziennik ten sądzi, iż związek celny przez przystąpienie doń Austryi, byłby ciągłym igrzyskiem systemu prohibicyjnego, jedynie zaś na drodze traktatu z Francyą zawartego przywrócić może kierunek postępowo-liberalny w handlowem swem prawodawstwie.

Pan Leszianin, poseł serbski w Paryżu przyjmowany już był przez p. Touvenela i miał z nim dłuższą konferencyę.

(Do statystyki wyroków sądowych.) Nowo obrany prezes trybunału handlowego departamentu Sekwany p. Denière zdał raport o czynności tego sądu w czasie od 1go lipca 1861 do 30go czerwca 1862 roku. Według tego raportu miał do osądzenia 75.130 spraw, a zatem o 6526 więcej, jak w roku zeszłym. Upadłości handlowych było w tym przeciągu czasu 1734. Kapitał towarzystw komandytowych w r. 18⁶¹/₆₂ wynosił 74,756.000 franków. W r. 18⁵⁹/₆₀ kapitał ten wynosił 117 mil., w r. 18⁶⁰/₆₁ jeszcze 81,770.000 fr., ubytek przeto w dwóch latach wynosi przeszło 42 mil. fr. „Niepomyślny ten rezultat“, mówi p. Denière w swoim raporcie, „przypisać można po części powszechnej stagnacyi handlowej, główną jednak jego przyczyną jest nieufność do wszelkich towarzystw akcyjnych.“

Włochy.

(Z sejmu turyńskiego. — Wiadomości bieżące.) Na posiedzeniu turyńskiej izby deputowanych z d. 22. lipca Bixio interpelował ministra względem portu ankonitańskiego. Minister odpowiedział, że gorliwie pracują nad zaprowadzeniem tam ważnej stacyi dla marynarki. Na to Bixio odrzekł, iż port ankonitański w obecnym stanie nie da się wcale użyć na stacyę marynarki w czasie wojny, jest bowiem za szczupły. Minister Depretis zgodził się na to dodając, iż według planów obecnych port znacznie ma być rozszerzony.

Syndyk i wydział miejski w Palermie podali się do dymisyi. Główno dowodzący gwardyą narodową palermitańską wydał rozkaz dzienny w którym ogłasza, iż całe bandy złoczyńców przywdziały nieprawnie uniform gwardyi narodowej, i pod tą zasłoną najokropniejsze popełniają zbrodnie. Nakazano zatem patrolom, ażeby przytrzymywały każdego w uniform gwardyi ubranego, dla przekonania się czyli istotnie jest gwardzista.

Rządowy *Dziennik neapolitański* podaje przegląd środków nagłych ku pomnożeniu marynarki wojennej. W Anglii zamówiono dwa statki parowo-awizowe każdy o sile 400 koni, we Francyi 4 fregaty pancerne każda o 26 działach, u jednego znów domu angielskiego zamówiono taran parowy, którego uderzenie zgruchotać może liniowy okręt. Prócz tego 4 fregaty parowe są na ukończeniu. Z Francyi oczekują 400 dział, z Ameryki 50 dział; w portach zaś wojennych w Ankonie i Spezii wielkie robią przygotowania.

Dania.

Helsingör, 20. lipca. (Pożegnanie Króla szwedzkiego.) Dziś zrana o godzinie 10. przybyli tu monarchowie Danii i Szwecyi z liczną eskortą konnej gwardyi przybocznej. Wszystkie korporacye z chorągwiami wyszły naprzeciw nim i ustawiły się u mostu łyżwowego, gdzie następca tronu, pojechawszy przodem przyjmował dostojnych gości. Miasto było świetnie przystrojone. Śród nieustających okrzyków radości, wsiadł Król Karol na parostatek „Sleswig“. Królowie uściskali się na pożegnanie, poczem Król Fryderyk udał się na sam koniec mostu, by pożegnać jeszcze raz ręką odjeżdżającego monarchę. Śród huku dział z twierdzy Kronborg i z fregaty „Thetis“ puścił się paropływ „Sleswig“ ku Malenö, a Król duński powrócił śród radośnych okrzyków ludności do Fredensborga.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 26. lipca. (Wiadomości z Warszawy.) Najjaśniejszy Pan w d. 1. lipca (v. s.) raczył wydać następujący rozkaz: Jego cesarska wysokość wielki książę Wacław Konstantynowicz ma być zapisany do osady floty gwardyi.

Najjaśniejszy Pan na przedstawienie Jego cesarskiej wysokości wielkiego księcia Namiestnika, mianować raczył:

Członka rady powiatowej Hrubieszowskiej Franciszka Węgleńskiego, stałym członkiem rady stanu, oraz:

Zastępcę członka rady powiatu Pułtuskiego Aleks. Kurtza —

Członka rady miejskiej Warszawskiej Mathiasa Rosena,

Czasowymi członkami rady stanu Królestwa, na rok 1862.

Postanowieniem Jego cesarskiej wysokości wielkiego księcia namiestnika, członek rady powiatowej Rawskiej, b. prezydujący w radzie szczegółowej opiekuńczej powiatu Rawskiego Konstanty Górski, mianowany został Referendarzem stanu w radzie stanu Królestwa.

Komisya rządowa spraw wewnętrznych. — Odwołując się do ogłoszenia swego, w końcu miesiąca maja r. b. w pismach publicznych zamieszczonego, co do środków ostrożności na granicy Królestwa Polskiego od strony Galicyi, cyrkułu Przemyskiego zaprowadzonych, w celu zapobieżenia wniesieniu do kraju tutejsze-

go zarazy księgosuszu, — komisya rządowa podaje do wiadomości powszechnej, że wydane zostały odpowiednie zarządzenia, aby powyższe środki ostrożności odwołane były.

Przez najwyższy rozkaz cesarski z d. 6. lipca (v. s.) do wydziału wojskowego, urządzenie 1szej armii, i 1go, 2go i 3go korpusów armii z ich sztabami, a zarazem godności głównodowodzącego i dowódców wyżej wymienionych armii i korpusów znoszą się. Dla głównego zaś zarządu wojskami stanowiącemi wspomnioną armię, urządzone zostają trzy okręgi wojenne: Warszawski, Wileński i Kijowski, na zasadzie najwyżej zatwierdzonego w dniu 6go lipca (v. s.) postanowienia.

Przez najwyższy rozkaz z dnia 6 lipca (v. s.) do wydziału wojskowego, mianowani zostali: dowódca oddzielnego korpusu grenadierów, jenerał-adjutant, jenerał piechoty baron Ramzay, dowodzącym wojskami w Królestwie Polskiem; — Wileński wojenny, Grodzieński i Kowieński jenerał-gubernator, jenerał-adjutant, jenerał-piechoty, Nazimów 1szy, dowodzącym wojskami Wileńskiego okręgu wojennego; — Kijowski wojenny, Podolski i Wołyński jenerał-gubernator, jenerał-adjutant, jenerał-lejtnant książę Wasilczyków 1szy, dowodzącym wojskami Kijowskiego okręgu wojennego; wszyscy trzej z pozostawieniem przy dotychczasowych godnościach a dwóch ostatnich i przy innych zajmowanych przez nich obowiązkach. Dowódca znoszącego się 3go korpusu armii, jenerał-piechoty, baron von Wrangel, czasowo dowodzącym wojskami Kijowskiego wojennego okręgu, aż do powrotu jenerał-adjutanta księcia Wasilczykowa 1go z udzielonego mu urlopu.

(Zeznanie Jaroszyńskiego.) Podług doniesienia *gazety wiedeńskiej* miał Jaroszyński w ostatnich czasach wyznać szczegółowo swoją zbrodnię. Pomiędzy innemi krąży w Warszawie także pogłoska, że gdyby się był udał zamach na wielkiego księcia, miano podpalić miasto na kilku punktach.

Kilku z pomiędzy obywateli warszawskich, którzy oświetlali domy swoje podczas ostatniej iluminacyi, mieli otrzymać za to listy z pogróżkami.

Turcya.

(Na czarnogórskiej widowni boju) — pisze *gazeta wiedeńska* — nastał znowu rodzaj ciszy, a nawet zdaje się, że nastąpił zwrot w losach wojennych. Umilkły tureckie buletyny zwycięzkie, a natomiast odzywają się znowu raporta czarnogórskie. Gdy bowiem podług depeszy Omera Baszy, którą 13. b.m. otrzymało tureckie ministeryum wojny, mieli Turcy skutkiem połączenia się obudwu korpusów z Albanii i z Hercegowiny zająć wszystkie wsie, a Czarnogórcy ponieść ogromną klęskę i utracić do 800 ludzi w przepaściach pod Ostrogiem, utrzymuje się teraz przeciwnie wieść, że Turcy zapewne dla braku żywności cofnęli się do Spucza, a zatem nietylko niemoże być mowa o dalszym pochodzie na Cetynię, ale nawet owo połączenie korpusów nieprzyniosłoby w takim razie żadnych korzyści. Do tego wszystkiego zaś dodaje jeszcze telegram *Wanderera* z Cetynii, że dnia 20. i 21. b. m. zostali Turcy pobici w dwóch potyczkach z Mirkiem.

Księstwa Naddunajskie.

(Wiadomości z Bukaresztu. — Agitacya w Bułgaryi.) W **Bukareszcie** przygotowują się teraz na gwałtowne rozprawy w izbie, która ma się zebrać nanowo w grudniu, gdyż na porządku dziennym znajduje się taka sprawa, która może z łatwością wywołać nową scysyę i wzburzenie umysłów. Mianowicie jestto wniosek deputowanego Grigorie Cusa, wniesiony w dniu zamknięcia sesyi z poparciem 11 członków lewej strony, ażeby wdowom po tych wieśniakach, którzy aresztowani na dniu 24. stycznia pomarli w więzieniu, wyznaczono ze skarbu publicznego roczne wsparcie w kwocie 12 dukatów, a po śmierci wdów przelano to wsparcie na ich dzieci, dopokąd nieosiągną 20 roku wieku. Zaś nowe ministeryum rumuńskie miało przyjąć swój urząd tylko pod warunkiem, ażeby książe niepublikował wotowanej w izbie ustawy agraryjnej, i ażeby rezolucye izby względem wniesienia pomnika zamordowanemu ministrowi Catargiu z kredytem 4000 dukatów i pensya 2000 dukatów dla wdowy po nim zostały zawieszone.

— Podług korespondencyi w *Wandererze* z 21. lipca przybiera agitacya w Bułgaryi bardzo groźne rozmiary. Z dwóch wsi pod Tyrnawą, z których każda liczy do 1000 osad, wynieśli się wszyscy mieszkańcy w góry, i kto tylko zdolny jest nosić broń, gotuje się do walki przeciw Turkom. Podobne wiadomości nadchodzą także z innych okolic. Nawet ci Bułgarowie, którzy w zeszłym roku przenieśli się do Rosyi, wracają teraz do ojczyzny, i do Widdynu przybyło już do 9000 rodzin.

Azya.

Najnowsza poczta zamorska.

Kalkutta, 21. czerwca. Stosunki z Birmą pogorszają się dla ciągłych rozbojów na granicy, którym Król zaradzić niemoże, gdyż sam zajęty jest sporem z następcą tronu, którego siły wzmagają się. Ze strony komisarza angielskiego oczekują energicznych kroków.

Singapura, 18. czerwca. Preliminarya pokoju między Kochinchiną i Francyą zostały zawarte. Rząd kochinchiński odstępuje 3 prowincyj dolnej Kochinchiny i płaci 4 miliony dolarów, z których Hiszpania dostaje 3 miliony. Dla pokonania Tonkinesów daje rząd francuzki oficerów do musztrowania wojska i przyrzeka w razie potrzeby korpus pomocniczy.

Batawia, 12. czerwca. Gubernator objeżdża kraj, szukając linij przydatnych na kolej żelazną. U wybrzeża Banki uwijają się korsarze.

Hongkong, 10. czerwca. Taipingowie, ukazawszy się w znacznej liczbie w okolicy Szanghai, opanowali kilka twierdz, które przedtem zabrali im sprzymierzeni, tak że ci muszą się ograniczać teraz na liniach obsadzonych ku ochronie Szanghai i obcych kolonij. Pod Nankinem odnieśli korzyść cesarscy.

Szanghai, 3. Czerwca. Wojska skoncentrowały się w okolicy miasta i oczekują posiłków.

Kronika.

— Jutro o godz. 6tej wieczór odbędzie się w sali strzeleckiej posiedzenie rady miejskiej. Porządek dzienny: 1) Dodatek na utrzymanie c. k. straży policyjnej; 2) Ugoda za roboty brukarskie w r. 1862. 3) Nadanie prawa obywatelstwa; 4) Sprawienie foteli do sali radnej; 5) poruczenie regulacyi wodociągów miejskich panu Netrebskiemu; 6) podarunek 192 sztuk płyt trembowelskich dla zakładu agronomicznego w Dublanach; 7) remuneracya sekretarzy sekcyjnych; 8) pensya dla wdowy po pisarzu Krokaju; 9) deklaracya na extabulacyę kontraktu najmu koszar p. Galli; 10) ściągnienie arkusza propinacyjnego radykowanego z realności p. Brenera; 11) nadanie arkusza propinacyjnego p. Strömerowi; 12) udzielenie koncesyi na kominiarstwo p. Kostczyńskiemu.

Ze Stanisławowa donoszą: Dnia 19. b. m. przeciągnęła z północy po nad Nowe i Stare Bohorodczany gwałtowna burza, która na pewien czas niebo zaciemniła zupełnie. W Starych Bohorodczanach uderzył piorun w stajnię dworską. Budynek ten i kilka pobocznych z znacznym zapasem siana stał się pastwą płomieni. Bydło w stajni stojące uratowano szczęśliwie. Szkodę obliczono na 2500 zł. w. a.

Niedawno przybył z Prus do Nadworny hrabia Renard, właściciel tych dóbr i wyprawił dla myśliwych okolicznych wspaniałe polowanie na niedźwiedzie.

Przed kilką dniami zastrzelił się tu trzema kulami żołnierz stojący na warcie przed magazynem prochu. Powód samobójstwa tego niewiadomy.

(Przyczyna teraźniejszych zmian temperatury.) Profesor Rossmässler jako przyczynę temperatury zimno-wilgotnej podaje niezwykle ciepło na wiosnę. Ponieważ jak się przekonano, zjawisko to daje się w całej zachodniej Europie dostrzegać, wnoszą, że na wiosnę podczas upałów topnieją w zachodniej Grenlandyi wielkie bryły lodu, i dolny zimny prąd morski pędzi je do Nowej Fundlandyi na ocean atlantycki, gdzie topniejąc, pochłaniają bardzo wielką ilość ciepła. Podobnież możnaby wytłómaczyć rzadkie zjawisko zimnych wiatrów zachodnich i południowo-zachodnich. Professor Rossmässler twierdzi, że jego mniemanie potwierdzi się wkrótce. Już się ono potwierdziło; Parowce z Atlantyku idące, spotkały pod 47° szerokości wielkie bryły lodu, których ledwo uniknąć zdołały, i widziały sterczące z lodu rozmaite okręta żaglowe.

(Przeciw dręczeniu psów.) Od naocznego świadka dowiaduje się „Elb. Ztg.“ że w jednym z ostatnich dni przed bramami Dusseldorfu zatrzymano wszystkie woźki psami ciągnione i pakunki ważono. Trzech powoźników, którzy na psy swoje nałożyli po 800, 1100 i 1300 funtów, skazano na karę. Rząd Dusseldorfu zapytywał już o zdanie wszystkie rady gminne, czy można dozwolić na używanie psów do pociągu. Słychać, że wszystkie te były przeciwnego zdania. Stowarzyszenie dla ochrony zwierząt w Elberfeldzie ma także starać się u rządu o zakaz zaprzęgania psów.

(Handel piwem w Anglii.) Urzędowy wykaz, niedawno ogłoszony w Anglii, podaje ciekawe wiadomości o wyrobie i handlu piwa w tym kraju. W październiku w 1751 r. znajdowało się w Anglii i Szkocyi 2.294 browarów i 64.923 szynków piwa; w Irlandyi 195 browarów i 28.933 szynków piwa; czyli razem w połączonym królestwie było 2.489 browarów i 93.856 szynków piwa. Do fabrykacyi piwa użyto $14^1/_2$ milionów hektolitrów (11.328.125 korcy) słodu. W roku kończącym się 30. września 1861 roku, wywieziono z połączonych królestw wielkiej Brytanii i Irlandyi 365 tysięcy beczek piwa wartości 34,745.000 fr. Piwo to wysłane do Australii, Indyj angielskich, Ameryki angielskiej, Brazylij, Stanów Zjednoczonych, Przylądka Dobrej Nadziei, wyspy św. Maurycego i Francyi. Do Australii wysłano najwięcej, mianowicie 136.039 beczek, do Francyi najmniej, 5.498 beczek.

(Uniwersytet wrocławski) liczył w zeszłym półroczu 872 studentów immatrykulowanych i 68 słuchaczy nieimmatrykulowanych (farmaceutów, agronomów i t. d.) Fakultet teologiczny katolicki liczył studentów 176, a ewangelicki 115; na inne zaś wydziały uczęszczało: na prawny 147, lekarski 135 i filozoficzny 299 studentów. Liczba cudzoziemców immatrykulowanych wynosiła 50. Profesorów zwyczajnych liczy uniwersytet: na fakultecie teologicznym katolickim 6, na ewangelickim tyleż, na prawnym 5, na lekarskim 6 i na filozoficznym 18: liczba nadzwyczajnych profesorów wynosi: na fakultecie teologicznym ewangelickim 3, na prawnym 2, na lekarskim 2, i na filozoficznym 7; docentów prywatnych uniwersytet ma: na wydziale teologicznym katolickim 2, na ewangelickim 1, na prawnym 3, na lekarskim 12 i na filozoficznym 12.

Ostatnie wiadomości.

Skąpe są dzisiejsze nowiny polityczne; wczorajsza i dzisiejsza poczta nieprzyniosła żadnego telegramu, i musimy zatem ograniczyć się na kilku ważniejszych doniesieniach dziennikarskich.

Głównym przedmiotem rozpraw tak dziennikarstwa włoskiego jak i francuzkiego, jest dzisiaj domyślna wyprawa Garibaldego na **Rzym**. Niewiadomo wprawdzie, jak dalece ten domysł jest uzasadniony, ale musiało być w tem choć cokolwiek podobieństwa do prawdy, kiedy rząd francuzki uważał za rzecz potrzebną zarządzić rozmaite środki ostrożności. I tak miały z Vichy odejść

instrukcye dla jenerała Montebello i margrabiego Lavalette, w których zaleca im Cesarz jak największą czujność i użycie jak najostrzejszych środków ku ochronie świeckiej władzy Papieża; a jeden z dzienników genueńskich utrzymuje nawet, że rząd turyński otrzymał od Thouvenela depeszę, w której powiedziano między innemi: „że jeśli rząd włoski nie zapobieży dalszym skandałom w Palermie, wymierzonym przeciw Napoleonowi, odwoła rząd francuski posła swojego z Turynu.“ Ztąd też ma być rząd włoski teraz w nie małym kłopocie, jak ma postąpić z Garibaldim. *Constitutionnel* donosi wprawdzie, że Ratazzi ma zamiar aresztować byłego dyktatora i stawić przed sądem, co potwierdza także paryska korespondencya w *Donau Ztg.*, donosząc, że gabinet turyński ofiarował się dobrowolnie wytoczyć Garibaldemu proces za przyzwoleniem izby; ale krok taki naraziłby z drugiej strony rząd sardyński na większe jeszcze niebezpieczeństwo, oburzając przeciw niemu całe stronnictwo ruchu we Włoszech.

Królowa *angielska* odjechała 23. b. m. w towarzystwie księcia Walii i młodszych członków rodziny z Windsoru do Szkocyi, i ma zabawić cały miesiąc w Balmoralu.

Z Grecyi otrzymała *Triest. Ztg.* wiadomości, które wspominają o znacznych przygotowaniach do wywołania nowej rewolucyi w kraju. Ruch ten jednakże ma być głównie wymierzony przeciw Turcyi, a główni przywódzcy jego mają działać w porozumieniu z partyą unitarną na wyspach jońskich i z szefami ruchu włoskiego.

Nakoniec donoszą jeszcze dzienniki z **Serbii**, że w ogóle nieprzywiązują tam wielkich nadziei do konferencyi posłów w Stambule, i że ludność serbska gotuje się bez ustanku do walki.

T E A T R.

Dzsś w teatrze niemieckim: **„Philippine Welser“**, tragedya historyczna w 5 aktach po raz pierwszy. Trzeci występ gościnny pani *Hauptman-Versing*.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. lipca.

Hotel europejski: PP. Obertyński Wład. z Stronibab; hr. Komarnicki, Karol, z Złoczowa; Bal Franc. z Toligłów; Trzciński Józef, z Żyrawa; Niementowski, c. k. notaryusz, z Żółkwi; Antoniewicz Szym., z Wołynia; Jędrzejowicz Józef, z Zniatyna.

Hotel rosyjski: Łodyński Stan., z Naborec.

Hotel krakowski: Starzewski Wład., c. k. not, z Stanisławowa; Łukasiewicz Grzegorz, z Chocimierza; Krzyżanowski Piotr, z Wiszniowczyka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. lipca.

PP. Szeptycki Jędr., do Bruchnala. Młocki Franc., do Hurnia. Czajkowski Hip., do Bóbrki; Sozański Winc., do Ulicy; Skrzyszewski Michał, do Bełzca; Tarnowski Mans., do Warszawy; Krukowiecki Fel., do Budzanowa; Romański Jan, do Antoniny; Paygert Miecz., do Krywenki; Doroszyński Karol, do Telczyniec; Doroszyński Fel., do Józefowic; Torosiewicz M k., do Pragi; Holban Mik., do Mołdawii; Szeptycki Jan do Dziewiętnik.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. i 27. lipca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	328.93	+ 13 4	82 2	zachodni sł	pogoda
2. god. po poł.	328.46	+ 21 3	49 9	„ „	„
10. god. wiecz.	328.38	+ 16.6	77 8	„ „	pochmurno
7. god zrana	328.68	+ 15.2	65.7	zachodni sł.	pogoda
2. god. po poł.	328.19	+ 23.5	48 3	„ „	„
10. god. wiecz.	328 15	+ 17 6	64 5	poł.-wsch. „	„

Kurs lwowski.

Dnia 28 lipca.		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	93	5	97
Dukat cesarski	„	5	94	6	99
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	21	10	31
Rubel srebrny rosyjski	„	1	94	1	96
Talar pruski	„	1	85	1	87
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—		—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	28	79	75
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	28	83	85
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	92	71	43
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	92	82	48
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika		225	50	227	25

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 27 lipca

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82 25. Metaliki po 5% za 100 zł. 71 10; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Wegier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 803 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 216 50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 125 50. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.96 dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 123.25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. lipca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	65 50	65 70
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.20	82 30
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	82 30	82 40
Z r. 1851, ser. B. po 5%	— —	—.—
Metaliki po 5%	70 75	70 85
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70 80	71 —
dtto. „ 4½%	62 30	62 50
dtto. „ 4%	55 —	55 25
dtto. „ 3%	41 —	41 50
dtto. „ 2½%	35 50	36 50
dtto. „ 1%	14 10	14 25
Przez. do wylos. z r. 1839	125 25	125 75
„ 1854	90 25	90 50
„ 1860	91 25	91 40
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	92 90	93 —
Renty Como po 42 lir. aus.	17 —	17 25
Wylos. obl. dawn długu państ. po 5%	67 50	68.—
„ „ 4½%	61 50	61 75
„ „ 4%	54.50	54.75
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	48.—	48.50
„ 3%	—.—	48.—
„ 2½%	45.—	46.—
„ 2¼%	40.—	41.—
„ 2%	36.—	37.—
„ 1¾%	31.—	32.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	67.—	68 —
„ 4½%	61 50	61 75
„ 4%	54 50	54 75

B. Krajów koronnych	pien.	towar.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	86.50	87.—
Wyż. Aust. i Salb.	86 50	87.—
Czech	86.50	87.50
Morawii	90 50	91.—
Szląska	88.50	89 —
Styryi	87.—	87.50
Tyrolu	95.—	96.—
Kar., Krainy i Wyb.	86.50	88.50
Węgier	72 25	72 50
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Banatu Tem.	70.75	71.—
Kroacyi i Slawonii	72.50	73.—
Galicyi	70.75	71.10
Siedmiogr. i Bukow	70 25	70.75
Lom. wen. poż. z r. 1850	96 —	97 —
Dług Tyrolu po 5%	67. —	68 —
„ 4%	54 50	54.75
„ 3½%	48.—	48 50
Dług Salcburga „ 3%	40.50	41.—
„ 2½%	35.	36. —
Dług Krainy „ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	799.—	800 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	213 40	213 60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	642 —	645 —
I óln. kol. po 1000 zł. m. k.	1978.—	1980.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	245 50	246 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	157 50	158 —
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	122 60	122 80
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147 —
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	281 —	282 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. n. konw.	225 50	226.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	40.—	43.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	—.—	98.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł m. k.	—.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	175.—	177.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	154. —	156. —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	426.—	428 —
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	226 —	228 —
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	398.—	400.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	390.—	395.—
Towarz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	225.—	230.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104.—	104 25
10 „ 5%	101 —	101 50
przeznacz. do los. po 5%	89.50	89.75
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	85.25	85.50
Gal. Tow. kred. po 4%	79.—	80.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.—	97.25
detto detto w srebrze u proc za 100 zł. w. a.	101 50	101 75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	137.—	137 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	132 25	132 75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.25	93 75
Kol. Gloggn. za 100 zł.	83.—	83 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	96.—
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 25	129.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	95. —	95 50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	121. —	122.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.75	37.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95 50	96
Salma „ 40 „ „	37. —	37 50
Palfiego „ 40 „ „	38 —	38.50
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	38 —	38 25
Windischgrätza 20 zł. „	22 50	23
Waldsteina 20 „ „	22. —	22 25
Keglevicha 10 „ „	15. —	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n	106 20	106.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	106 25	106 30
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	94 10	94 20
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	126 25	126 30
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	49 85	49.90
Paryż za 100 fr.	49.95	50.—
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar
Dukaty ces. men.	6.01	6.02
dtto. pełnej wagi	6.01	6.02
Korona	17.35	17.40
20frankówka	10 10	10.11
Rosyjski impery.	10.33	10.36
Talar związkowy	1.86 —	1.86½
Srebro	124.—	124 25

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

(Dodatek)